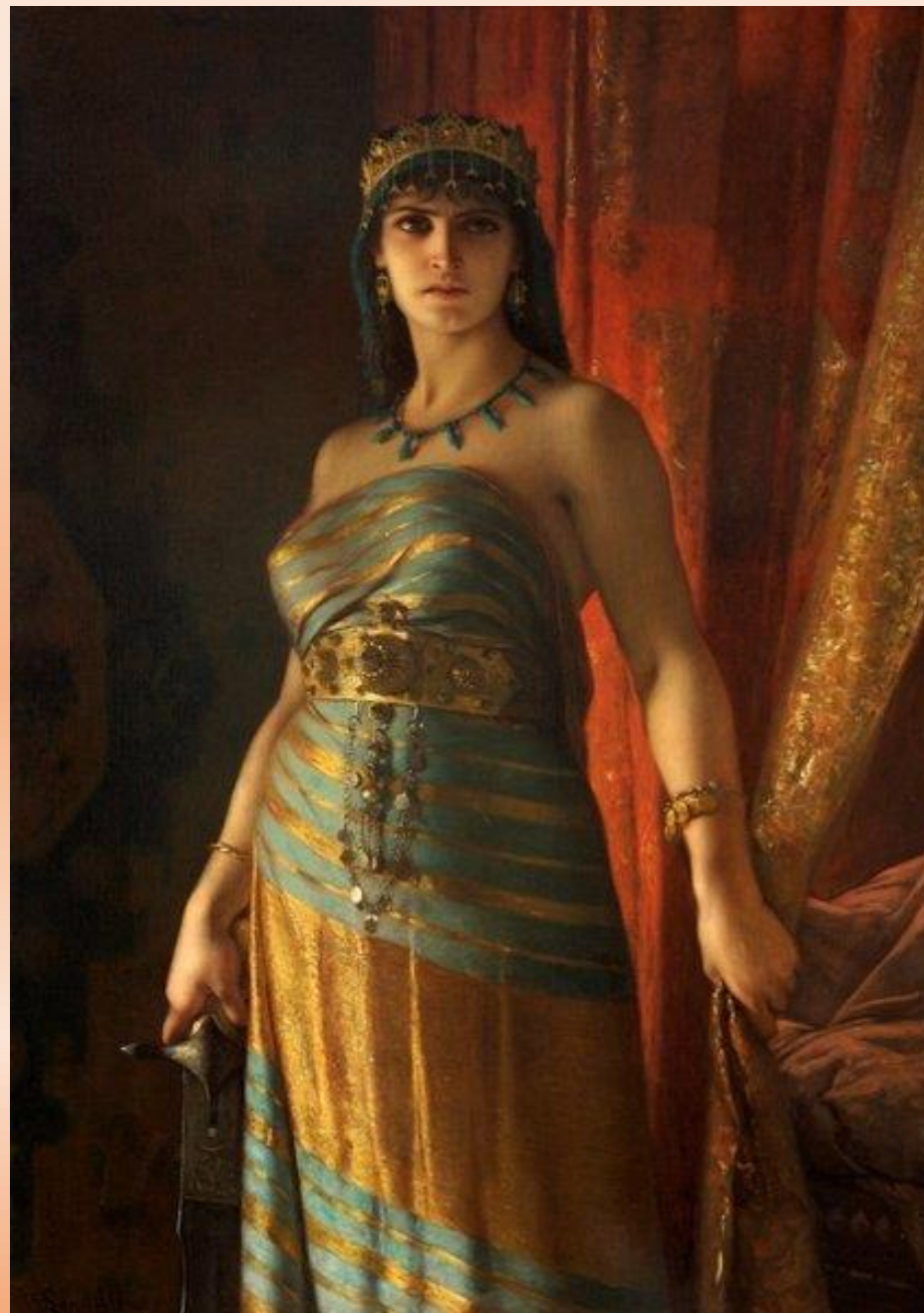

KNIHA JUDITA

V 12. roku vlády kráľa Nabuchodonozora, ktorý kraľoval v Asýrskom Ninive, nad Médmi kraľoval Arfaxad v Ekbatanách, okolo ktorých dal postaviť kamenné hradby. Nabuchodonozor urobil vojenskú výpravu proti kráľovi Arfaxadovi. Pridali sa

k nemu aj obyvatelia vrchov, všetci od Eufratu, Tigrisu a Hispadeny. Poslal poslov ešte k mnohým národom, ale oni opovrhli posolstvom. Veľmi sa rozhneval a zaprisahal sa, že sa pomstí krajinám Cilície, Damasku, Sýrie, Moabska, Amonska,

Júdaska a Egypta. V 17. roku porazil Arfaxada, ktorého prebodol kopijami a zaujal Ekbatany. Veľké množstvo bojovníkov s ľuďom, ktorý sa k nemu pridali, 120 dní hodovali v Ninive.

Nabuchodonozor zvolal poradu svojich sluhov a veľmožov a rozhodol sa úplne zničiť krajiny, ako predtým pohrozil. Po porade zavolať vrchného veliteľa Holofernesa a vyslal ho aj s vojskom dobyť krajiny na západe, ktoré neuposlúchli jeho rozkaz.

Tých, čo sa vzdajú, má nechať pre deň trestu a tých, čo neposlúchnu, má zabiť. Spustošil krajiny, čo boli pri púšti na juh od kraja Cheleon. Prešiel Mezopotámiou a rozváľal všetky vyvýšené mestá. Pozabíjal všetkých, čo sa mu postavili na odpor. Spálil im polia, vyničil dobytok a obyvatelia sa ho veľmi báli.

Poslali k Nabuchodonozorovi poslov a dobrovoľne sa mu poddali. Holofernes obsadil mestá na morskem pobreží, ktoré ho prijali bubnami a tancom. Spustošil ich svätyne, aby všetci vzdávali božskú poctu iba Nabuchodonozorovi. Pri júdskom pohorí sa na mesiac utáborili a zhromaždili všetko, čo vojsko potrebovalo.

Izraeliti v Judei sa o tom všetkom dopočuli a báli sa o Pánov dom v Jeruzaleme, preto obsadili dediny na temenách vrchov a uložili tam zásoby zo zberu úrody pre prípad vojny. Veľkňaz Joachim prikázal, aby strážili horské priesmyky. Naliehavo volali k Bohu, postili sa a opásali sa vrecovinou. Pán vypočul ich hlas.

Holofernes sa o ich pripravách dozvedel, nahneval sa. Keď sa vyzvedal o nich, povedali mu históriu Izraelitov od východu z chaldejskej krajiny, cez udalosti v Egypte, prechod cez Červené more, prechod cez Jordán až po obsadenie Kanaánu.

Achiór mu povedal aj to, že ak zhrešili, dobijú ich ľahko, ale ak je ľud v Božej priazni, radšej nech na nich neútočia.

Po týchto slovách nastal hluk. Holofernes povedal, že Izraelitov zmätie z povrchu zeme a ich Boh ich nevyslobodí. Sluhovia chytili Achióra, zviazali ho a hodili ho na úpäť vrchu Izraelitom.

Izraeliti ho odviedli k predstaveným mesta a on im všetko rozpovedal.

Na to sa začali klaňať Bohu a prosili o pomoc. Achióra veľmi chválili a potešovali. Oziáš ho vzal do svojho domu, urobili hostinu celú noc vzývali Boha o pomoc.

Holofernes so spojencami na druhý deň vyšiel proti Izraelitom. Utáborili sa v údolí pri prameni neďaleko Betulie a preskúmali prístupy k mestu. Na radu kniežat

Ezauových synov a vodcov moabského ľudu ich obklúčili a obsadili vodné pramene, aby mu vysmädnutí

Izraeliti sami vydali mesto. Obyvateľom Betulie sa minuli všetky zásoby vody, veľmi zoslabli a chceli sa už vzdať, no Oziáš ich vyzval, aby dôverovali Bohu a

vydržali ešte **5** dní.

Dozvedela sa o tom aj vdova Judita.

Jej manžel Manasses zomrel na úpal, keď dozeral na ľudí, čo viazali snopy na poli. Od svojho ovdovenia sa často postila. Mala peknú postavu a pôvabný výzor. Manžel jej zanechal dosť majetku, ktorý spravovala. Zavolala si Oziáša a starších mesta a povedala im, aby neprovokovali Pána a vzdávali mu vdáku. Zaumienila si pomôcť ľudu, no podrobnosti svojho plánu neprezradila.

Judita potom padla na tvár, popolom si posypala hlavu, roztrhla si odev a modlila sa k Bohu, aby Boh rozbil svojou mocou ich silu a aby jej úskočné slovo zasadilo ranu tým, čo zamýšľajú ukrutnosti proti Pánovmu chrámu.

Po tejto modlitbe si zobliekla vdovské šaty, telo si natrela voňavým olejom, učesala sa a vzala si sviatočný odev, aby sa páčila všetkým mužom. Svojej slúžke podala mech vína, sušené figy a chleby a išli sýrskeho tábora.

Hliadke povedala, že uteká, lebo budú čoskoro vydaní a ide im ukázať cestu. Páčila sa všetkým, čo ju uvideli. Predviedli ju pred Holofernesa a padla pred ním na tvár, ale jeho sluhovia ju zodvihli.

Holofernes ju upokojil a prisľúbil, že jej nik neublíži. Začala teda hovoriť, že nech je pochválený Nabuchodonozor. Potvrdila mu Achiórove slová, že kým Izraelský národ nezhreší, nedoľahne na nich trest, no teraz budú jesť dobytok, ktorý je zakázané jesť a pustia sa aj do posvätných obetných zásob. Povedala, že sa bude chodiť do údolia modliť, aby sa dozvedela, kedy zhrešia a potom ich armádu dovedie do mesta. Jej slová sa mu veľmi páčili a prisľúbil jej miesto v paláci.

Ponúkol ju vyberanými jedlami, no ona si zobrala len z toho, čo si priniesla, aby sa neprehrešila. Keď sa jej spýtal, čo bude jesť, keď sa jej minú zásoby, povedala, že dovtedy Pán jej rukou splní, čo rozhodol. Potom ju odvieľi do stanu, kde spala až do polnoci a potom sa s Holofernesovým súhlasom vybrala modliť do údolia a umyť sa pri prameni. Tak to robila po 3 dni. Na štvrtý deň poslal svojho eunucha Bagoasa po ňu na večeru, lebo ju chcel zviest'. Obliekla si najkrajšie šaty, ozdobila sa a šla. Holofernes zahorel túžbou a vypil toľko vína, ako ešte nikdy predtým.

Po hostine všetci odišli a Holofernes padol na svoje lôžko opojený vínom. Judita vzala jeho meč, odťala mu hlavu a vrátila sa do svojho mesta aj s Holofernesovou hlavou. Keď to Izraeliti videli, velebili Boha.

Judita im povedala, aby vzali zbrane a predstierali prípravu na útok, že asýrska hliadka vybehne do tábora a keď nenájdu Holofernesa, spanikária a utečú. Keď Achiór uvidel odrezanú hlavu, odpadol a keď prišiel k sebe, poklonil sa Judite. Tá im všetko vyrozprávala a Achiór uznal, že to spôsobil Boh. Dal sa obrezať a pripojil sa k Izraelitom. Ráno zavesili hlavu na hradby a vyrazili. Asýrčania to utekali oznámiť do ich tábora. Bagoas našiel Holofernesa v stane bez hlavy a v tábore sa veľmi splašili.

Zaľahol na nich strach a všetci sa rozpráchli. Izraeliti sa rozbehli za nimi a bili ich. Veľkňaz Joachim a starší Izraela ďakovali Judite.

Ľud si 30 dní delil korisť. Judita dostala Holofernesov stan so zariadením. Kráčala na čele všetkého ľudu a tancovala.

Judita spievala Bohu oslavnú pieseň.

Keď prišli do Jeruzalema, poklonili sa Bohu a priniesli zápalnú obetu. **Tri** mesiace sa tam veselili.

Mnohí muži po nej zatúžili, no ona všetkých odmietla.

Dožila sa **105** rokov a oplakávali ju **7** dní.

Svoj majetok rozdelila ešte pred smrťou príbuzným. Izraelitom sa nikto neodvážil nahnať strach kým žila a ani dlho po tom.